

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Gordilă Nicolae

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016 și a încheierii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 01 februarie 2016, declarat de către condamnatul, Pușcaș Serghei Gheorghe,

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 22.06.2015-01.02.2016

2. instanța de recurs: 17.06.2016 – 19.07.2016

A C O N S T A T A T:

1. Condamnatul, Pușcaș Serghei Gheorghe, a depus la data de 19 iunie 2015 plângere la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău prin care a solicitat anularea sancțiunii disciplinare – 20 de zile izolare disciplinară aplicată la data de 12.06.2015 de către șeful penitenciarului nr. 9, considerând că a fost sancționat absolut ilegal, nefondat și fără temeiuri de drept.

2. Prin încheierea judecătorului desemnat pentru exercitarea atribuțiilor judecătorului de instrucție al Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 01 februarie 2016, plângerea condamnatului Pușcaș S., a fost respinsă ca nefondată.

În motivarea soluției adoptate s-a constatat, că condamnatul Pușcaș S., prin decizia șefului instituției penitenciare nr. 9 a fost sancționat disciplinar cu 20 de zile izolare disciplinară, aplicată la data de 12.06.2015.

Instanța de judecată a reținut, că pentru clarificarea incidentului, administrația penitenciarului a chestionat condamnatul și gardienii, ce supravegheau ordinea în penitenciar, care prin rapoartele lor anexate la materialele dosarului personal al condamnatului, au indicat asupra comportamentului agresiv al ultimului și asupra nesupunerii lui cu rea credință la cerințele ilegale de a se calma și nu tulbura liniștea, precum și ordinea stabilită în instituția penitenciară.

Prin urmare instanța de judecată a conchis, că cercetarea a fost efectuată multiaspectual, fiind constatate toate circumstanțele de fapt, prin care s-a dovedit că

condamnatul, Pușcaș S., a încălcat cerințele Codului de executare și anume, aplicarea sau încercarea de aplicare de acte de violență asupra personalului, persoanelor care execută misiuni în penitenciar sau care se află în vizită, sau asupra celorlalte persoane condamnate, precum și a oricăror alte persoane. Astfel, administrația penitenciarului corect a conchis, că fapta condamnatului, Pușcaș S., constituie abatere disciplinară foarte gravă, ce se încadrează în prevederile art. 245 Cod de executare, aplicându-i o sancțiune echitabilă în acest sens, lipsind careva temeiuri de anulare a acesteia.

3. Încheierea menționată, a fost atacată de către condamnat, prin care a solicitat casarea acesteia, ca fiind ilegală și neîntemeiată, cu dispunerea rejudecării cauzei.

În motivarea recursului a invocat, că lipsește explicația medicului care obligatoriu trebuia să-l examineze înainte de a-i fi aplicată astfel de sancțiune disciplinară, deoarece se află sub supraveghere medicală ca fiind anterior bolnav de tuberculoză. De asemenea, lipsește înregistrarea video a percheziției, de unde se vede și comportamentul agresiv al colaboratorilor penitenciarului, totodată fiind refăcute și rapoartele scrise de aceștia la caz.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016, a fost respins ca inadmisibil recursul declarat de către condamnatul, Pușcaș S., cu menținerea încheierii contestate.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs, a conchis având ca temei prevederile art. 473 Cod de procedură penală, că încheierea instanței de fond este irevocabilă și nu poate fi supusă căilor de atac, din care considerente nu s-a expus asupra motivelor invocate în recurs, deoarece soluția de respingere a recursului ca inadmisibil nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de recurs nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia, decât în cadrul unui recurs exercitat în mod legal.

5. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești adoptate la caz, condamnatul Pușcaș S. le contestă cu recurs în anulare, prin care solicită casarea acestora și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, invocând că i-au fost încălcate grav drepturile fundamentale, iar sancțiunile disciplinare i-au fost aplicate la comanda altui condamnat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate la art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac.

Totodată, dispozițiile art. 453 alin. (1), art. 455 alin. (2) pct. 3)-5), art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, prevăd că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul

în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței; data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului; data adoptării deciziei în recurs, și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Astfel, normele de drept nominalizate prescriu în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Reieșind din normele enunțate se atestă, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate de judecătorul de instrucție, în procedura art. 473 Cod de procedură penală, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Actele organului sau instituției care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare, potrivit art. 473 Cod de procedură penală, au un singur grad de verificare, fapt ce corespunde cerințelor art. 13 CEDO, precum că orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale. Deci, statul este obligat să asigure o cale de atac în instanță, în cazul pretinselor violări ale drepturilor omului. Astfel, statul a asigurat acest drept prin controlul efectuat în baza art. 473 Cod de procedură penală.

Eliminarea căilor extraordinare de atac în această materie este justificată și de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 473 Cod de procedură penală, legiuitorul urmărind astfel să asigure celeritatea acesteia și obținerea în mod rapid a unei hotărâri irevocabile și definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar asupra acțiunilor și actelor ilegale ale instituției care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare, pentru asigurarea drepturilor condamnaților.

Astfel în speța dată, încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 01 februarie 2016, nu mai poate fi supusă căilor extraordinare de atac, deoarece legislatorul nu prevede o astfel de procedură.

Având ca reper, dispozițiile art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse Colegiul conchide, că prezentul recurs în anulare declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei, nu are suport legal, adică este vădit neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul, Pușcaș Serghei Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 07 decembrie 2016.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie